

שבת
שלום

פרשת שמיני

"וידבר ה' אל אהרן לאמר. יין ושכר אל תשת.. בבאכם אל אהל מועד ולא תמותו.."
(ויקרא י', ח'-ט')

העוסק בדברים שברוח עלול לחשוב, כי עליו להתעלות מעל המציאות, לזלזל בהופעתו החיצונית ואף להשתמש ב'עזרים חיצוניים' – "ויין ישמח לבב אנוש" (תהילים-ק"ד, ט"ו).

אזהרה חמורה זו מבהירה שבעבודת ה' על האדם להישאר מחובר היטב למציאות ואף לשמור על הופעה מכובדת - "ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו.." (ו').

(עיון בפרשת השבוע)

שבת מברכים: "שמיני- כ"ו בו. מברכין החודש ר"ח אייר ביום ד' וה'.

אין מזכירים נשמות ואומרים 'אב הרחמים'.

(לוח ארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

שיעור פרשת השבוע: כנרת סמואל

שבת פרשת שמיני		ימי החול	
הדלקת נרות	18:53	זמן תפילין/טלית	05:06←05:13
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:00
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:19←09:23
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה משניות וערבית	19:05
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:18←19:14
צאת השבת	19:50	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

"ואת התנשמת"

אני מקדיש את דברי אלו לזכר אחי הגדול, נתן ז"ל,
שבשבוע שעבר מלאו 39 שנים לנפילתו,
ואת עבודת הגמר שלו בתיכון עשה על זיהוי העופות בתורה.

בפרשת שמיני מופיעה רשימת בעלי החיים הטמאים והטהורים.

את הזיהוי של כל בעלי החיים בפרשה אפשר לפרוש על פני מספר עלונים, ולכן אני רוצה להתמקד בזיהוי אחד בלבד – זיהוי של **התנשמת** – מפני ששמה זכה להופיע פעמיים בפרשה.

בפעם הראשונה היא מופיעה כחלק מרשימת העופות הטמאים, בפרק י"א פסוק יח: "ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם". בהמשך הפרק, בפסוק ל', מופיעה התנשמת ברשימת השרצים (הזוחלים): "והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת". נראה כי מדובר בשני בעלי חיים שונים בעלי אותו שם, וכפילות זו מאתגרת את הזיהוי.

כדי לזהות מיהי התנשמת המופיעה ברשימות אלה, צריך לקחת בחשבון שני גורמים: הראשון הוא **המיקום ברשימה**, והשני הוא **'מדרש שם'**, כלומר – הסיבה שבגללה נקרא בעל החיים בשמו.

כאשר התחלתי לבדוק את הנושא ראיתי כי **רש"י** מזהה את התנשמת שבעופות כעטלף, ואת זו שבשרצים כחפרפרת או חולד. הוא מזהה אותן כך כדי לציין שיש ביניהן דמיון. קשה לקבל זיהוי זה מפני שהקשר היחיד בין שני בעלי חיים אלה הוא השייכות למחלקת היונקים, גם אם הם נראים דומים.

אולי אפשר לזהות אותם כך לפי מדרש השם שמציע אבן-עזרא: "כל רואהו ישום" [=ישתומם], כלומר מדובר בבעלי חיים בעלי מראה מוזר. אולם לפי המיקום ברשימה זיהוי זה קשה – בעופות, התנשמת באה בתוך רשימה של עופות דורסים, וקשה להגיד שהיא עטלף, ובשרצים, היא מגיעה כחלק מרשימה של לטאות, ולא סביר לומר שהיא חולד.

לעומת זיהוי זה, זיהה **פרופסור ישראל אהרוני** (הזואולוג העברי הראשון בעת החדשה) את התנשמת ברשימת העופות כתנשמת שאנחנו מזהים כיום (התנשמת היא דורס לילה הנזון בעיקר ממכרסמים קטנים); ואת התנשמת המופיעה ברשימת השרצים הוא זיהה עם הכוח האפור (הכוח האפור הוא הגדול בלטאות ארץ ישראל. הוא יכול להגיע לאורך של מטר וחצי, ושיטת ההגנה שלו היא בדרך כלל הצלפה עם הזנב, שיכולה לשבור יד של אדם בוגר).

את הזיהויים האלה הסביר פרופסור אהרוני בגלל הנשיפות של שני בעלי החיים ('תנשמת' מלשון נשימה). התנשמת (העוף) נושפת כדי ליצור קשר עם בני מינה, ואילו הכוח האפור נושף על מנת להזהיר את כל מי שמנסה לתקוף אותו.

מהיכרותי מקרוב, נשיפות אלו דומות ולכן אני נוטה לאמץ את הזיהוי של פרופסור אהרוני.

ואת עפרון

חודש אייר

"אלה אזכרה" ..

ג' אייר- יום פטירתה של חברתנו ציפורה גינזברג ז"ל	(תשע"ב)
ז' אייר- יום פטירתו של חברנו נתן קאופמן ז"ל	(תש"ע)
ז' אייר- יום פטירתה של חברתנו עליזה שטיינמץ ז"ל	(תשע"א)
י' אייר- יום נפילתו של בנו אריק רון ז"ל	(תשכ"ט)
י"ג אייר- יום פטירתו של חברנו חיים אפשטיין ז"ל	(תשע"ג)
ט"ז אייר- יום פטירתו של בנו שלמה בן צבי ז"ל	(תשס"ג)
ט"ז אייר- יום השנה לפטירתו של חברנו יהודה אל עמי ז"ל	(תשע"ו)
כ"ה אייר- יום פטירתו של חברנו דוד (הפה) גולדשמידט ז"ל	(תשס"ה)
כ"ה אייר- יום פטירתו של חברנו יחזקאל זוהר (זומברה) ז"ל	(תשס"ט)
כ"ו אייר- יום פטירתו של חברנו זאב רויך (גינגי) ז"ל	(תשע"ד)
כ"ו באייר – יום השנה לפטירתה של חברתנו סבינה קאופמן ז"ל	(תשע"ו)
כ"ז אייר- יום פטירתו של חברנו שלום אולרייך ז"ל	(תשט"ו)
כ"ט אייר- יום פטירתו של בנו עודי רום (רויך) ז"ל	(תשס"ה)
כ"ט אייר- יום פטירתה של חברתנו נעמי אילן ז"ל	(תשס"ט)

לבני אורן, אתך באבלך במות אביך

יצחק אהרונוביץ' ז"ל

קיבוץ סעד

לאילן כהן, אתך באבלך במות אמך

שרה כהן ז"ל

קיבוץ סעד

יום הזיכרון לשואה ולגבורה

בערב יום הזיכרון לשואה והגבורה נצפה לאחר טקס קצר, בסרט: "הסודות של אידה"

ולאחריו נארח את היוצר אלון שוורץ לשיחה.

יום ראשון כ"ז בניסן 23.4.17 בשעה 20:30 (בבקשה לדייק הסרט ארוך) בחד"א ימין .

טקס יום הזיכרון לשואה והגבורה ביום שני כ"ח בניסן 24.4 בשעה 18:00 בבית קברות

האוטובוס יצא בשעה 17:45 מהתחנה ליד המזכירות

הזיכור מולאן - וצדאות תרבות ודת

על "שיר השירים" ועל נבי סיצורית

כי הנה הסתיו עבר, הגשם כמעט חלף הלך לו, ומזג אוויר נעים - חמים וקריר לסירוגין, פקד את קיבוצנו בשבת חוהמ"פ. את מגילת "שיר השירים" קרא חברנו רועי גולן בטוב טעם, ולעובי הקורה והדעת, נכנסנו בשיעורן של שפרה אסולין - "בפרדס שיר השירים", ובשיעורה של מרים סמואל - "מי היא האשה בשיר השירים?...".

שפרה, אשר במסגרת עבודת הדוקטורט שלה, עסקה בפרשנות המיסטית לספר "שיר השירים", האירה את עינינו בפרשנויות פילוסופיות, חז"ליות וקבליות, במטרה לברר: מהו הרעיון ומהו הסוד שעומד מאחורי שיר ארצי - רוחני זה? לקראת סיום קיבלנו משפרה טיפ חשוב מאד: כיצד נוכל לדעת אם הסוד הנגלה לעינינו הוא אכן אמיתי? ובכן, גם אם מקורו של פשר הסוד נמצא בעולמות נשגבים ועליונים, במבחן התוצאה הוא אמור להתיישב עולמנו הארצי ולבאר לנו את פשט הפסוקים! ונעבור לפרשנות אישית: המפתח שיצא מגנזי מרומים, אמור להסתובב בצילינדר בקלילות, ולפתוח לנו את שער הגן החתום...

מרים סמואל, העוסקת בענייני "נשים בתנ"ך", העלתה בפנינו מקורות רבים בניסיון לברר: מי היא האשה בשיר השירים??? מתוך הנחה שהכותב הוא החתן - שלמה המלך, כמובן! לאחר עיון ב 18 מקורות שונים, המציגים פנים לכאן ולכאן ושלל פתרונות, העלתה מרים את האפשרות הפשוטה והתמימה שהחתן הוא בעצם רועה חביב שאהבתו הטהורה ליונתו התמימה, עולה על כל ה'אהבה ההמונית' שנמצאת בארמון המלך...

יום קימלמן

טיוט שיחזור יום העלייה לקרקע

ביום אביבי שטוף שמש (או אולי קצת יותר מדי...) יצא כל קיבוץ סעד (כמעט...) מזקניו ועד טפיו, לטיול מיוחד במינו - שיחזור יום העלייה לקרקע! כבר בשמונה וחצי עלינו על אוטובוסים שהסיעו אותנו לבארות יצחק הישנה, שם קיבלנו הסבר מרתק מרונית ברט על אודות המקום, ולאחר מכן הזניק אותנו חלוץ נרגש (גם רונית ברט הנ"ל) להקים ישובים ביד חזקה ובזרוע נטויה.

יצאנו לעבר היעד ובדרך היו תחנות עצירה ושתייה ובהן הפעלות ומשימות כמו התאמת שמות לתמונות, הכרות עם התחנות השונות שעברה סעד עד למיקומה הנוכחי וכו'. בין השאר פגשנו שחקנים שהמחזו אותנו לבארות יצחק תקופה, בהם ערבי זקן (עופר שלומי) ש"חסם" בפנינו את הדרך בטענה שאלו השטחים של הערבים, ולאחר שכנועים רבים הסכים לתת לנו לעבור, טבחית חדר האוכל (נגה לנדסמן) שהציגה לנו את האוכל המוגש בארוחות וחלוץ-לוחם (עופר וייס) שדיווח לנו משדה הקרב.

כשהגענו ליעד - המעוז, חולקו לילדים שלוקים מרעננים להשיב את נפשם..., על הדשא חיכו לנו שולחנות צבעוניים וחידות ומשחקים. את הטיול סיימנו בטקס חגיגי ו-לאוטובוסים! הביתה הגענו מרוצים אך עייפים (אין צורך לציין שהיה חם), אבל באופן אירוני היו צפויות סערות וגשמים ביום זה...

מאוד נהניתי ובעיקר מהשלוקים שהיו משאלת לבי ביום עם שלושים ושמונה מעלות, ועל הדרך קיבלתי שיעור בהיסטוריה אבל הרבה יותר מעניין...

נצח' פראווי

על "חוויה ישראלית" מרצת מא'לחד

הצטרפנו לשלושה ימי טיול ב "שביל ישראל" וצעדנו עם עוד כ- 150 איש, לזכרו של אבי אופנר ז"ל ועוד 72 מחבריו שנהרגו באסון המסוקים.

"אסון המסוקים" - התרחש כתוצאה מהתנגשות בין 2 מסוקי יסעור של חיל האוויר מעל עמק החולה, בעת שהובילו לוחמים רבים לכיוון 'רצועת הביטחון' שבדרום לבנון, בפברואר 1997. אחד המסוקים נפל באזור קיבוץ דפנה והשני בחצר בית במושב "שאר ישוב". האסון הקטלני, זעזע אז את המדינה וזרז את היציאה מדרום לבנון.

"נפגשים בשביל ישראל" - הוא מסע שהחל לפני כ- 15 שנה כמסע משפחתי אותו הובילו הוריו של אבי אופנר ז"ל ומאז, צבר תאוצה והפך למיזם חברתי אדיר וא-פוליטי. במסע זה צעדו עד כה למעלה מ- 30,000 איש!.

בכל שנה, החל מפברואר ועד לסוף אפריל, צועד גרעין קבוע מתחילת המסלול ועד לסופו ובמהלך הצעידה מצטרפים אליו מטיילים על פי הרשמה מראש.

ההליכה בנוף הפתוח, מאילת ועד לאנדרטה במושב "שאר ישוב", מהווה הזדמנות נדירה למפגשים בין כל שכבות האוכלוסייה ולמעגלי שיח שונים בנושא לדיון שנקבע באותו היום.

ההתערות היא כל כך טבעית שאפילו בנותינו הצעירות עדי ושהם שהצטרפו אלינו לצעידה הרגישו חלק מהעניין ואף טרחו על הכנת ארוחת הערב המשותפת...

בכל בוקר מתחיל המסע ב- 7.00 בבוקר בדבריה של רעיה אופנר - אמו של אבי, המספרת לזכר מי הולכים באותו היום.

הצטרפנו לקטע ההליכה ב "נגב המערבי" - והתרשמנו! **התרשמנו** - מהארגון המופתי ומהגופים שנרתמו לעזור. **התרשמנו** - מדרך ההנצחה המכובדת שאינה שוקעת באבל ובכבדות אלא מנתבת את האנרגיות ליצירה ולאופטימיות. **ובעיקר התרשמנו** - ממפעל שחף מכל ציניות, המאפשר מפגש אמיתי בין כל חלקי החברה במטרה למצוא את המאחד ולהירתם לבניה משותפת! **התרשמנו והתרגשנו.**

אנו ממליצים לכל מי שהנושא קרוב ללבו ומעוניין לצאת קצת מקופסת השגרה - להצטרף למסע הבא!

ח'ית, נפת'ל, שהט, עדי ויובל - קאופמן

המלצה חמה מוועדת תרבות

הסרט "הסודות של איידה" אשר יוקרן בסעד ביום ראשון הבא מומלץ ביותר, גם למי שכבר ראה את הסרט אך לא נפגש עם הבמאי - כדאי מאד להגיע.

הסרט חושף בפנינו טפח ממה שהתרחש במחנות העקורים באירופה לאחר תום המלחמה, פרק ידוע פחות בתולדות השואה- דרך סיפורה של משפחה מרתקת אחת- משפחתם של יצחק ושפסיל - שני אחים שהופרדו בילדותם, ורק בגיל מבוגר מאד מגלים זה את זה. זהו גם סיפור משפחתו של הבמאי אלון שוורץ - אחיינו של יצחק- המשתף אותנו בנדיבות בתהליך שעברה המשפחה תוך כדי יצירת הסרט, וגם לאחר שכבר יצא לאקרנים, כך הוא מספר, ממשיכים להתגלות סודות נוספים... **השיחה עם הבמאי מרתקת ומומלץ לא להחמיץ!**

כנס ב'יום ה'צמחאות

כנס הבנים קרב ובא, אנו מפרסים שוב את סדר היום על מנת לעדכן ולהכין את כולם ליום המיוחד שמצפה לכולנו. הזמנה לבנים שמחוץ לסעד נשלחה במייל, אנו מבקשים מהורים להעביר את ההזמנה לבניהם.

סדר היום:

08:00 - תפילת שחרית חגיגית בשיתוף חזנים מבני המשק ומהקהילה. ארוחת בוקר - בהתארגנות פרטית. במקביל יוגש כיבוד קל לבנים שהוריהם אינם עמנו - בחדר הנצחה.

10:30 - מפגשי כיתות (הבנים מקבלים הודעות אישיות מנציגי הכיתות) במקביל - על הדשא שליד חדר האוכל: מגוון פעילויות לכל המשפחה, הפעלות ומשחקים, צילום על מגנטים, ביקור ב"מוזיאון על הדרך", סיור בגן משוחזר ועוד.

13:00 - נתכנס כולנו על הדשא הגדול לטקס קצר וחגיגי של ברכות והופעות! ארוחת צהריים קלה תוגש על הדשא ובה מגוון מאכלי סעד כגון: קוגלים, גריסים ותפוחי-אדמה ועוד... מעוז מול עזה יהיה פתוח למבקרים עד השעה **15:00**. סיור מודרך יוצא כל שעה עגולה.

להנאתכם - לאורך כל היום יוקרנו במועדון סרטונים מהווי סעד ומערבי סיכום השנה. כיבוד קל יוגש לאורך כל היום ברחבי הדשא. כל בני הקיבוץ מוזמנים ביום זה לבלות עמנו, גם בנים שכיתותיהן אינן נפגשות.

סיום משוער בשעה 14:00

מצפים לכולכם בהשתתפות ובעזרה - בואו בשמחה!

103 שנת ה'תש"ז

חזרנו הביתה בשמחה

במוצאי שבת חוה"מ פסח שבנו בשמחה הביתה אחרי ביקור משמח אצל בנו במצפה נטופה בו פגשנו את כל משפחתנו, השעה הייתה מאוחרת והלכנו לישון. בבוקר התעוררנו להפתעה קשה, הקלנועית של ראובן הושחתה לבלי הכר, הריפוד נקרע בצד המושב ונמשך מתוכו חלק מהספוג, אחת הידיות הסוגרות את תא המטען נתלשה, ועל תא המטען נעשו ניסיונות תלישה של מדבקות ואף עבדו עליו עם כלי חד, אחד ממגיני הגלגל שבור.

ידעתי שמנהל הקהילה בחופשה אז פניתי טלפונית לרבש"ץ אריאל סאסי והסתבר לי שאף הוא בחופשה אמרתי לו שאפנה למשטרה. אכן פניתי למשטרה שהגיבה בחום אנושי אמיתי. זמן קצר אחרי פנייתי הגיע אלינו שוטר חביב עם מתנדב, גבה מעימנו עדות, ראה את הנזקים והם עשו סיבוב באזור לראות אם יש נזקים נוספים. ראובן (בעל הקלנועית) חתם על העדות ובטרם נפרדנו שאלתי האם יש סיכוי שיימצא העבריין והוא אמר לי דבר חשוב מאד "תמיד כשנפגשים במעשה ונדליוז חשוב להתקשר למשטרה, כי אז אפשר תוך כדי השוואות והיקשים למצוא את העבריין/ים".

מקווה שלא נראה שוב דברים דומים...

103 שנת ה'תש"ז

החסידי חסידות בין ה"ק"מ / לזכרו של אברהם (קופל) קופלוביץ

מה קורה לחסיד שמתחתן עם יק'ית? - הוא מאחר לתפילה בדיוק בשעה. מה עושה יק'ה לפני שהוא הולך להתפלל ערבית בז' במרחשוון? - הוא מודיע לאשתו שיגיע מאוחר יותר (בתפילת שמונה עשרה מתחילים לומר "ותן טל ומטר לברכה" במקום "ותן ברכה"...).

עקיצות טיפוסיות מעין אלו מייצגות נאמנה את המתחים שהתפתחו בין יהודי מזרח אירופה למערבה. מתחים אלו "עלו מדרגה" עם הופעת תנועת החסידות בפער, שהתחדד בין היק'ה המסודר, הקפדן, בעל ההשכלה הכללית והלבוש המודרני לבין החסיד המסורתי, שאינו מקפיד בהכרח על הופעתו ואינו ידידו של השעון - גם בענייני הקודש, כמאמר החסידים - "ואל מנחתו לא שעה"...

אולם חשוב לציין כי אחד האזכורים הראשונים לחבורת חסידים, מעבר למקורות המשנה והתלמוד, מקורו דווקא בגרמניה. חסידות אשכנז הינה חבורה שהתפתחה במאה ה-12 עד למאה ה-14 ועסקה בתורת הקבלה, הסוד והמוסר שנים רבות לפני הופעת הבעל שם טוב. חסידים אלו אף השאירו לנו תזכורת שבועית למורשתם, את שיר הכבוד המוכר לכולנו.

במבט מעמיק יותר ניתן אף למצוא הקבלה בין רעיונות היסוד של תורת החסידות - "לית אתר פנוי מינה", "בכל דרכיך דעהו", "מלאה הארץ קנייך" שבבסיסם ההבנה כי עבודת הבורא יכולה לבוא לידי ביטוי בכל מישורי החיים, לבין הרעיון של "תורה עם דרך ארץ" אותו שכלל ר' שמשון רפאל הירש מראשי תנועת הנאו אורתודוקסיה בגרמניה. ובמילותיו: "דרך ארץ מקפל בתוכו את כל חובות האדם והצטרפויותיו הנובעות מן ההכרח להשלים את קיומו עלי ארץ... ובעזרת האמצעים והנסיבות שהארץ ממציאה לו" [פירוש למסכת אבות].

דווקא הגדרתו של רש"י הירש למונח חסידות יכולה בהחלט להוות חומר למחשבה עבור חלק מחבורות החסידים המוכרות לנו כיום: "חסידות היא הדרגה העליונה של חוסר אנוכיות בחיי המעשה, הפרישות שהיא ההרחקה מכל רע ונקלה, שרגילים לראות בה את עיקר החסידות, איננה אלא דרגה מכינה לחסידות. החסידות היא תכונה החייבת להוכיח את עצמה בעיקר בחיים הפעילים לטובת הכלל. משום כך היה דוד רשאי להתפלל: "שמרה נפשי כי חסיד אני", ה' יגן עליו שהרי לעולם אין הוא דורש את טובת עצמו ואת זכויותיו, אלא הוא חי רק למען אחרים מתוך שכחה עצמית גמורה" [פירוש לחומש דברים, פרק ל"ג].

נקנח, איך לא, בסיפור חסידי ממנו ניתן ללמוד כי אדמו"רי החסידות ידעו להתעלות מעל הפולקלור העממי ויכלו בהתבוננות מעמיקה לראות את השווה ואף ללמוד מדרכי היידיש. כך היה מספר, בכל יום כיפורים קודם תפילת נעילה, בנו של הרבי ממונקאטש על אביו שהיה מחויב לעבור ניתוח מציל חיים, אותו ניתן היה לבצע רק באחד מבתי הרפואה בברלין. הניתוח עבר בהצלחה והצדיק שוכן יחד עם כל פמלייתו לתקופת הבראה בקומה שלמה שנשכרה עבורם בבית מלון בעיר. הגיעו הימים הראשונים של חודש שבט תרע"א, אך בשל תנאי חורף קשים לא עלה בידי הרבי לקדש את הלבנה. הגיע הלילה האחרון בו ניתן לקדש את הלבנה, בחוץ שרר קור של 25 מעלות מתחת לאפס, נפש חיה לא נראתה ברחובות ברלין. בצר להם, העמידו החסידים צופה שבהגיע הרגע המתאים רץ והודיע לרבי ולחסידים לגשת לחלון שכן נראית הלבנה. בעת שנעמדו מול החלון אחזה בהם לרגע תחושת סיפוק על קבוצת החסידים הקטנה והנועזת שזכתה בברלין הקרה לקדש את הלבנה. אולם חלפו שניות בודדות, ולתדהמתם של הצדיק ופמלייתו נשמע לפתע קול רם ובוטח מעליהם שהכריז בגרמנית רהוטה - "רבותיי, נתגלתה הלבנה, הנכם מוזמנים לצאת אל המרפסת ולברכה". הסתבר, כי אנשי הקהילה החרדית בברלין שכרו במיוחד את קומת הגג של בית המלון, אליה הם יצאו חשופים ללילה ולקור וכל זאת כדי לקדש את הלבנה. התרגשות מיוחדת אחזה את הצדיק כשאמר לחסידיו - "מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ. מי היה מעלה בדעתו

שבברלין ובקור כה עז יטריחו את עצמם יהודים ויעמדו על גגו של הבניין הגבוה ביותר כדי שיוכלו לקדש את הלבנה".

**** לעילוי נשמת אברהם בן יחיאל חיים ואסתר קופלוביץ' ****

(יום פטירתו - כ"ג בניסן תשע"ב)

"סוכת הנ"ט" לכבוד הבנות והבנות – 130 שנה תא"ה!

הסוכה - מתנת בני ובנות סעד לדורותיהם, המתגוררים בסעד ומחוצה לה, לכבוד חגיגות השבעים למשק וכמחווה לדור הבונים.

עד כה נתרמו 16.000 ₪. תודה לבני המשק ולחברי סעד שכבר תרמו וזכו להיות שותפים בבניית הסוכה. תרומה מרגשת במיוחד ע"ס 3.500 ₪, התקבלה משני בני משק לכבודו ולזכרו של יוסי אילן ז"ל.

הסוכה שתיבנה בצמוד למיגונית על הדשא שמעל רחבת בית הכנסת, תוקם על משטח מרוצף עם מבנה מאלומיניום ועץ בגודל 45 מ"ר.

לסוכה יחובר קו חשמל לצורכי תאורה ולשקעי כוח וכן מתקן לשתיית מים קרים, כיור וארון שרות (לאחסון כסאות, מיחס, כלי ניקוי וכו'). ריהוט הסוכה יהיה בחלקו בנוי ובחלקו נייד.

לוח הזמנים להקמת הסוכה:

ל"ג בעומר – סיום גיוס הכסף.

י"ב בתמוז (חג המשק) – הצגת התכנית האדריכלית.

במהלך חודש אלול – בניית הסוכה.

שמחת תורה - חנוכת הסוכה. בקריאת פרשת "וזהאת הברכה", נעשה "מי שבירך" מיוחד לשותפים במבצע.

כאמור הסכום ההתחלתי הנדרש הוא 45.000 ₪ ונשמח לשותפים רבים נוספים! הצוות המארגן: עמי אפלבוים, משה אש, בועז רוזמן, אילה כהן (אפלבוים), רותם אלברט ודני רפפורט.

אפשרויות התרומה:

1. באמצעות פתק לבן בשו"ב הפתקים – לתקציב "עמותת גומת חן" בסעד.
2. באמצעות כסף מזומן, או המחאה למוטב: "עמותת גומת חן".
3. באמצעות העברה בנקאית לחשבון: מזרחי טפחות, סניף 427, מספר חשבון 614581.

הלוות הארכאן

והגדת לבנך - חוויות אפולפי פאט.. ואוד..

סיפור בהמשכים-בהמשך לבנימין סלנט, שבהמשך לחנן גולן....

דבריו של בנימין סלנט בעלון הקודם, על זרעי הקנאביס ההולנדי במזון הציפורים, הזכירו לי נשכחות, ואת סיומו של הסיפור ההוא על פופלי....

באותם הימים, לפני כעשרים שנה, הייתה לי הזכות להיות המזכיר, בקדנציה הראשונה. זוכר אני את אותו הבוקר, בו נסעתי לתל-אביב, ובדרך תוך כדי נהיגה, אני מקבל טלפון. בעברו השני של הקו (האלחוטי) פקד אבשלום בושארי, ראש מחלקת החקירות ממשטרת נתיבות, אותו הכרתי היטב מסיפורים קודמים שלנו, כאלה ואחרים. פקד בושארי אומר לי משהו בסגנון- "תגיד לי, מה קרה לכם בסעד? אתם מייבאים סמים? אתה מודע לזה?". יש רגעים שנחרתים בזיכרון. אני זוכר עצמי עוצר את הרכב בשולי הכביש ליד היישוב ניצן, המום משהו...ומרים טלפונים לסלנט לברר, מה זה ועל מה זה....

כמובן שכל ההסברים המלומדים של סלנט, על זרעים מעוקרים, חסרי תוחלת, וכו' לא הועילו לאותו עיתונאי זריז ממחוז דרום (נדמה לי מעריב..). שבסיועו "האדיב", הופיעה למחרת כתבת ענק על קרטל פופלי ו"עיסקאות" הסמים שלו, חובקות העולם, בליווי תמונות צבע של העובדים והמפעל. והכותרת?- "ירצו יאכלו, לא ירצו לא יאכלו" (מישהו זוכר?? עד היום אני מבין את עומק פשוטו של מקרא..). נדמה לי שהיו בין אנשי השיווק שלנו ששמחו. שיווק בחינם בעמוד שער כמעט ראשי, של עיתון מכובד (לפחות אז..). מה שלא ידענו שהיה עוד מישהו שזכר את הסלוגן הזה....

מספר חודשים אחר כך, נזדמנתי לאולם בית המשפט בבאר שבע, יחד עם עורך הדין של הקיבוץ, ידידנו צביקה רויזן. צביקה, גינגי נמרץ, ייצג אותנו בהקשר למשפט אחר כלשהו, שהיה קשור לחשד לסמים ולצעירים בסעד. לאחר דברי התובע המטרתני, אני שומע את כבוד השופט ספק אומר, ספק מסנן לעצמו משפט מוכר: "נו...טוב...סעד.. ירצו יאכלו, לא ירצו לא יאכלו". כמו שאומרים החברה, "חטפתי קריזה", אבל מתוך כבוד למעמד, החרשתי. אני זוכר את תוצאת פסק הדין, אך עוד באותו היום התיישבתי וכתבתי לכבוד השופט, על כך שכבודו לא נהג בכבוד, וזלזל בציבור שלם, בבדיחות הדעת.

שלחתי את המכתב למזכירות בית המשפט, ועדכנתי את עורך הדין, שכמעט התעלף ("נפלת על הראש?.. בחיים לא עושים דברים כאלה! זה יכול להיות בזיון בית המשפט!!"). חשבתי לעצמי שלפעמים מזל שאתה חסר ניסיון, ועושה דברים שחכם בעל ניסיון לא היה מעז לעשות... על כל פנים, אחרי חודש נוחת על שולחני מכתב מכבוד השופט. אני פותח ביד רועדת, ומתברר שזהו מכתב התנצלות אישי, מכל הלב, שכתב השופט בשמו לחברי קיבוץ סעד. סוף טוב הכל טוב....

ואם יורשה לי, וכבר המקלדת בידי, אזכיר עוד נשכחות מאותה התקופה, בבחינת "והגדת לבנך", ולדור שלא ידע את יוסף... אנו משחזרים בימים אלה את העלייה לקרקע, לפני שבעים שנה, וסיימנו את המסע, ברוב עם, במעוז מול עזה.

למיטב זכרוני, הפעם האחרונה שקיימנו שם טקס של כל הקיבוץ היתה לפני כעשרים שנה, בחגיגות היובל של הקיבוץ, כשזכינו לחנוך את המעוז אחרי שיפוצו. הציבור כולו הוזמן, אחר הצהריים, לאירוע.

כזכור, כיבד אותנו בנוכחותו הנשיא עזר וייצמן, שקודם לכן ביקר בסעד "של היום". מרגע הגיעו לסעד הפגין חביבות, מאור פנים, ודיבור בגובה העיניים. בתוקף תפקידי כמזכיר, זכיתי להיות צעיר הנכבדים בפמליה המכובדת שליוותה אותו. מצאתי עצמי יושב במיניבוס הכבוד, לצידו של אריה שומר, מנכ"ל בית הנשיא האגדי, ועזר וראומה יושבים לפני. עזר, טייס מבטן ומלידה כמעט, לא הסתיר את התרגשותו, כאשר פגש את אריה קרול, ולא בגלל פועלו העצום של אריה... הוא פנה לראומה ואמר לה- "את רואה את האיש הזה? החתן שלו טייס, והנכד שלו טייס..".

בהמשך לאחר דברי הברכה המדודים שלי מן הכתב, בבית הכנסת ("מקסימום 3 דקות", כמצוות שר הטקס דני ברט, "כי הנשיא שונא טקסים ונאומים"), בירך עזר בשיחה חופשית קצרצרה את כל הציבור, והפמליה המשיכה לסייפן. שם התעכב עזר ליד כל מכונה ומכונה. לא המכונות עניינו אותו. עניין אותו להכיר אישית את העובדים שעלו לא מזמן מברית המועצות.

סופו של היום היה הטקס של חנוכת מעוז מול עזה, לרגל חמישים שנות... עזר הוכנס אחר כבוד לחזות במיצג האור קולי (הישן) על תולדות סעד בפרט, והנגב בכלל, במלחמת העצמאות. המיצג סיפר בין השאר על אותו טייס פיפר של חיל האוויר אשר נחת באזורנו ולא הצליח להמריא. טייס צעיר זה היה לא אחר מאשר... עזר וייצמן. חשב כנראה מי שחשב שאזכורו בסרט, זה לכבודו של הנשיא... דומני שאיש לא תאר שזה פתח לתקרית דיפלומטית קלה עם בית הנשיא.....

יצאנו אל הדשא. הושיבו אותי, על הבמה מימינו של הנשיא, ואת ראש המועצה שמעון כלפה משמאלו. ובעוד ראש המועצה שלנו, שכידוע תלמיד חכם היה, מברך ודורש ארוכות, גוהן לעברי הנשיא ושואל: "תגיד לי, זה עוד הרבה זמן הטקס הזה?". לפני שהספקתי להתאושש מההלם, הוא ממשיך בישירות האופיינית לו, בחצי קריצה: "אני רק מקווה שאתה לא מתכוון לדבר עוד פעם!". הרגעתי אותו שאני לפחות לא אדבר עוד פעם. כלומר- חשבתי שהרגעתי אותו... כי הוא שוב פונה אלי ואומר הפעם בעלבון וטרוניה- "אתה יודע, מה שאמרו שם בסרט על המטוס, זה בכלל לא נכון. זה לא היה ככה". אשר יגורתי בא לי... אך מתוך נימוס מחייב למוסד הנשיאות הלוחש באזני, אני כמובן שואל: "אז מה כן היה?" ועזר מתחיל לספר לי בפרוטרוט את תולדות אותה פעולה, ואיך בעצם לא היתה לו שום בעיה להמריא, אלא ש... (ואת ההמשך כבר איני זוכר).

לרגע הכל נראה היה כמו חלום, מין מחזה סוריאליסטי שכזה: בצבעי שקיעה מרהיבה מעל שמי עזה, הצובעת באור אדמוני את תפאורת בית הביטחון הישן-חדש, כשברקע חורז לו כלפה דברי תורה זה בזה, "כצבת בצבת עשויה", על בימת הכבוד, נוכח מבטו של כל הציבור, אני הקטן, מוצא עצמי יושב צמוד לנשיא מדינת ישראל, והוא לוחש ומגולל באזני את עלילות הגבורה של חיל האוויר במלחמת העצמאות. ואני ספק מקשיב, ספק תוהה, איך נקלעתי למצב המוזר וההזוי הזה...

אבל כזה היה עזר. איש אוהב אדם, טייס, שכל חייו טס בגובה העיניים. עברו שני עשורים מאז. הרבה דברים השתנו, אבל אלו היו רגעים מסוג הרגעים הבלתי נשכחים...

עפר לילוי

לילהודית אפשטיין ולכל המשפחה מלל טוב להולדת הנין
נכד לאילנה וליצקה אפשטיין, בן ליצל ולמשה אפשטיין
שתלכו לנחת ולאושר!

ה'ו יא'ט...

זכורני שהשבוע לפני 60 שנה, הגענו לסעד כמחלקת נח"ל. בשעה 12.00 הוגשה הארוחה בצלחות מפח בחדר האוכל שהיה אז צריף... האוכל הוגש על ידי תורן בכלים מאלומיניום והסכו"ם לא הספיק אז לכולם...

לאחר הארוחה, החברים הלכו לנוח כחצי שעה, בחדרם שהיה צריף או אוהל. לכולם היה ברור שיש לשמור על השקט ולא להפריע... לא היו טלפונים ניידים, הודעות הוטסאפ טרם יצאו לאוויר העולם וגם טלפונים רגילים היו רק לבעלי אמצעים או לעסקים.

לנו היה טלפון אחד במזכירות וכשהתקבלו שיחות במהלך ארוחת הערב, היה תורן מיוחד שהרים את הטלפון וקרא לחבר אליו היתה ממוענת השיחה, בכדי שהטלפון לא יטרטר למשפחה שאכלה בסמוך לחדר הטלפון.

והיום... אנא, דחו לפחות את השיחות שאינן דחופות לשעות סבירות שאינן שעות המנוחה.

א/ר' יצ'ר'

דוח'נאק נ'סן

חודש ניסן מתקרב לסיומו ומביא אתו את ניחוח הקיץ שאצלנו הוא עונת השיא! נשתף אתכם במקצת מחוויות החודש החולף: בימים שלפני החג יכולתם לפגוש את בני הנוער שלנו עובדים במרץ בענפים השונים ומצטרפים למאמץ הכללי להגיע אל החג נקיים וכשרים, ותוך כדי כך גם מצאו את הזמן לטייל- ילדי החטיבה לאזור ניצנים והתיכונים לבוסתן תמר במשואות יצחק.

מי שהגיע לאזור הבתים הכוללים בשעות הצהריים יכול היה להתרשם מהיכולות העסקיות של ילדנו במכירות הפומביות המסורתיות. כמדי שנה, נחמד לראות את היצירתיות של הילדים, היכולת לנהל משא ומתן, לשתף פעולה, למכור ולקנות והכל תמורת גולות!

חניכי בני עקיבא יצאו למסע פסח שהסתיים באירוע חגיגי ו"מקפיץ" לציון 50 שנה לשחרור ירושלים, באירוע נכחו מכובדים רבים ביניהם גם השרים אורי אריאל ונפתלי בנט.

ילדי כיתות א'-ו': קינחו את החופשה בטיולים יומיים באסרו חג. **כיתות א'-ב':** לבתונות רוחמה ולאחר הראשונים, בו נהנו להפעיל את באר המים. **כיתות ג'-ד':** לאזור בית גוברין, והמפ"ל למעיינות קרירים בהרי ירושלים. זו ההזדמנות להודות להורים ולאחים המלווים!

ובאשר לתכניותינו העתידיות...

תכנית הקיץ הכללית של החינוך החברתי מוצגת לפניכם **בעמוד הבא**. היא מיועדת לעיונם של: ההורים, הסבים ולסבתות שנכדיהם משתתפים בקייטנת נכדים וכל מי שמעוניין לסנכרן את תכניותיו המשפחתיות עם אלו של החינוך החברתי. כמו כן נשמח לקבל רעיונות למקומות יפים ובילויים מומלצים שיעשירו לנו את ימי החופשה...

113 דוח'נאק

תוכנית קיץ בחינוך החברתי

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
כ"ד סיוון 18.6	כ"ה סיוון 19.6	כ"ו סיוון 20.6	כ"ז סיוון 21.6	כ"ח סיוון 22.6	כ"ט סיוון 23.6	ל' סיוון 24.6
א' תמוז 25.6	ב' תמוז 26.6	ג' תמוז 27.6	ד' תמוז 28.6	ה' תמוז 29.6	ו' תמוז 30.6	ז' תמוז 1.7
ח' תמוז 2.7	ט' תמוז 3.7	י' תמוז 4.7	יא' תמוז 5.7	יב' תמוז 6.7	יג' תמוז 7.7	יד' תמוז 8.7
ט"ו תמוז 9.7	ט"ז תמוז 10.7	י"ז תמוז 11.7	י"ח תמוז 12.7	י"ט תמוז 13.7	כ' תמוז 14.7	כ"א תמוז 15.7
כ"ב תמוז 16.7	כ"ג תמוז 17.7	כ"ד תמוז 18.7	כ"ה תמוז 19.7	כ"ו תמוז 20.7	כ"ז תמוז 21.7	כ"ח תמוז 22.7
כ"ט תמוז 23.7	א' אב 24.7	ב' אב 25.7	ג' אב 26.7	ד' אב 27.7	ה' אב 28.7	ו' אב 29.7
ז' אב 30.7	ח' אב 31.7	ט' אב תשעה באב 1.8	י' אב 2.8	יא' אב 3.8	יב' אב 4.8	יג' אב 5.8
יד' אב 6.8	ט"ו אב 7.8	ט"ז אב 8.8	י"ז אב 9.8	י"ח אב 10.8	י"ט אב 11.8	כ' אב 12.8
כ"א אב 13.8	כ"ב אב 14.8	כ"ג אב 15.8	כ"ד אב 16.8	כ"ה אב 17.8	כ"ז אב 18.8	כ"ז אב 19.8
כ"ח אב 20.8	כ"ט אב 21.8	ל' אב 22.8	א' אלול 23.8	ב' אלול 24.8	ג' אלול 25.8	ד' אלול 26.8
ה' אלול 27.8	ו' אלול 28.8	ז' אלול 29.8	ח' אלול 30.8	ט' אלול 31.8	י' אלול 1.9	יא' אלול 2.9

קרת

חוקת

בלק

פנחס

משות- מסעי

דברים

ואתחנן

עקב

ראה

ראה

שפטים

תחילת חופש-הטיבה ותיכון

סמינר י' קבה"ד

סמינר ח' קבה"ד

סמינר ז' קבה"ד

סמינר ט' קבה"ד

קייטנת איל"ן

קייטנת נכדים

מחנן

קייטנת א' ד' וחטיבה

אחנה סיריט

קייטנת מפ"ל ותיכון

אחנה סיריט

אחנה אצל

אחנה נבטיט ניצניט

אחנה הרא"ה

מערכת סגורה

מערכת סגורה

יום סיום הקיץ

מערכת סגורה

פתיחת שנה בחינוך החברתי

פתיחת שנת הלימודים